

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicae, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

De Sacramentis In Genere Ac De Sacramentalibus Nec Non De Sacramentis Baptismi, Confirmationis, atque Extremæ Unctionis Decisiones

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisio LXXVII. Argumentum. Discutitur pulchra Quæstio, An infantes, & pueri ante usum rationis validè recipiant Sacramentum Extremæ Unctionis? Argumenta tria pro opinione affirmativa, quæ rejicitur; ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94638](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94638)

- 39 pro ipsis in die Parasceves; hoc facit, quia ea die Christus in Cruce pro omnibus oravit, ut ex Alcuino notat Gavantus in *Rubr. Miss. part. 4. tit. 9. n. 9.* Quod favores sint ampliandi est regula habens locum, quando Jus publicum non resistit, ut ait Dynus num. 3, ad illam: Sed Jus publicum Divinum, ac Ecclesiasticum non permittit, ut Sacramenta dentur non baptizatis. Quo vero ad Ecclesiasticam sepulturam, quae secundum opinionem Passerini conceditur ab Ecclesia Catechumenis, eo
- 40 quia sunt in utero ejus edendi per baptismum l. 3. Cod. de Sacram. baptis. secundum alios DD. contra tenendum, ut videre est apud Ricciulum de Personis extra Eccl. grem. lib. 3. cap. 4. num. 35. & cap. 8. num. 9. Sed quidquid sit de sepultura, ex hoc actu maternae pietatis in illos, non potest inferri ad Jus consequendi etiam Sacramentum Extremae Unctionis, si ante mortem non obtinuerint Sacram. Lavacrum Baptismi, quia nondum sunt ingressi Ecclesiam ipsam per januam Sacramentorum, & sic remanent post mortem in cimiterio quo ad sepulturam ex speciali favore, ut disserunt
- 42 DD. quos cumulat ipse Passerinus de Pollut. Eccl. d. disput. 8. cap. 24. n. 4. Qua propter conclusio firma, & inconcussa remanet, quod Catechumenae, de qua in hypothesi, invalidè ministratum fuit Oleum Sanctum; sique Curatus Hospitalis eam agnovisset, omnino abstinendum erat per eum ab administratione illius Sacramenti, & ejus loco debebat, illam Sacramento baptismi ad spirituales vitam regenerare; attento ejus firmo proposito suscipiendi baptismum, & Religionem christianam profitendi. Porro post datum baptismum, potuisse illam Oleo Sancto inungere concedit Tambur. de Extrem. Unct. lib. 6. cap. 2. num. 3. & Gobat tract. 8. num. 321. & alii DD. plurimi apud Dianam Coordin. tom. 2. tract. 4. resol. 46. & 47. sed utrum animae ejusdem Catechumenae possent applicari Indulgentiae per modum suffragii? Affirmat Navarrus in Comment. de Jubileo notab. 31. num. 47. & notab. 32. num. 10. Henriquez de Indulg. lib. 7. cap. 20. num. 8. Sed negant Suarez in 3. p. D. Thom. d. tom. 4. disput. 53. sect. 4. n. 8. Sanchez in Decal. lib. 4. cap. 37. n. 36. & 37. S. Anton. Turrecrem quas citat, & sequitur idem Ricciulus d. lib. 3. de Personis extra Eccl. grem. existen. cap. 6. qui antea cap. 5. probaverat, neque Missam esse celebrandam pro Catechumenis defunctis: quamvis extra Missam liceat pro eis orare; cum ob baptismum flaminis, quo censentur salvi, possint à poenis ob aliquam negligentiam purgandis in alia vita, per orationes privatas fidelium sublevari.

DECISIO LXXVIII.

ARGUMENTUM.

Disentitur pulchra Quaestio, An infantes, & pueri ante usum rationis validè recipiant Sacramentum Extremae Unctionis? Argumenta tria pro opinione affirmativa, quae rejicitur; & redduntur rationes pro negativa An DEIPARA receperit Extremam Unctionem? Motiva, ac Doctores hinc inde. Usus rationis in pueris quo anno praesumendus ad effectum, eos ungendi Oleo Sancto? Morientibus eo-

dem tempore Adulto, ac Puero septenni, cui prius sit ministranda Extrema Unctio?

SUMMARIUM.

- 1 Infantes, & pueri usum rationis non habentes sunt incapaces Extremae Unctionis. Et cur? num. 11.
- 2 Pueri, & infantes validè confirmantur, & initiantur Ordinibus.
- 3 Pueri, & infantes an capaces gratiae Sacramenti Extremae Unctionis? Et num. 6. & num. 9.
- 4 MARIA Virgo Mater Dei an receperit Extremam Unctionem? Et num. 14. & 16.
- 5 Differentia inter effectus Extremae Unctionis, ac Confirmationis, & Ordinis.
- 7 Baptismus validè datur etiam non habenti peccata. Et cur? num. 12.
- 8 Extrema Unctio validè confertur homini sancto peccata non habenti.
- 9 Gratia, quae datur in Sacramentis, est ad peculiare effectus eorum.
- 10 Gratia in Sacramentis est ejusdem speciei; non eorundem effectuum.
- 11 Pueri, & infantes cur non sint capaces Extremae Unctionis?
- 13 Extrema Unctio quid prosit hominibus iustis?
- 15 MARIA Virgo mater Dei non obiit ex morbo, sed ex nimio Dei amore.
- 17 Aetas puerorum pro danda iisdem Extrema Unctione.
- 18 Pueris danda Extrema Unctio sub conditione, si capax es.
- 19 Adulto morienti, an puero agonizanti sit prius danda à Parocho Extrema Unctio.
- 20 Succurrendum prius est magis indigenti.

Tertia conditio necessaria in Subiecto recepturo Extremae Unctionis Sacramentum, adhuc ut sit capax, est, quod in adulta aetate sit constitutus; siquidem infantes, & pueri, qui ad usum rationis non pervenerunt, incapaces sunt hujus Sacramenti, ut concorditer docent omnes Doctores infra citandi. Hujus autem necessariae conditionis plures ab iisdem DD. assignantur rationes.

1. Quia Sacramentum hoc est consummativum Pœnitentiae, ut patet ex Concil. Tridentino sess. 14. de Sacram. Extr. Unct. in princ. Sed infantibus, & pueris ante usum rationis dari non potest Sacramentum Pœnitentiae. Ergo neque Extrema Unctio.
2. Quia præcipuus effectus hujus Sacramenti est remittere venialia. Sed infantes, ac pueri prædicti neque venialiter peccasse præsumuntur.
3. Quia Extrema Unctio datur ad præbendum robur animæ adversus diaboli tentationes. Sed has pati non possunt, qui usum rationis non habent.
4. Ad hoc Sacramentum recipiendum requiritur aliqua devotio, aut actualis, aut virtualis; aut præsens, aut præterita. Sed pueri non habentes usum rationis, seu infantes eam elicere non valent.
5. Quia etiam petitio hujus Sacramenti vel expressa, vel saltem tacita videtur requiri ad illud recipiendum; cum dicat Apostolus Infirmatur quis in vobis? inducat Presbyteros Ecclesiae, id est petat, advocet, deprecetur, ut vos Oleo Sancto inungant. Igitur ex his rationibus, infantes, & pueros in aetate adulta non constitutos, incapaces

capaces esse, Sacramenti Extremæ Unctionis fir-
mant Suarez in 3. part. tom. 4. disput. 42. sect. 1.
num. 2. Thomas Tamburin. lib. 6. de Extrem.
Unct. cap. 2. §. 3. Bonacina de eod. Sacram. disput. 8.
quæst. Unic. punct. 5. num. 1. Layman lib. 5. tract.
8. cap. 4. num. 2. Mastrius in 4. Sent. disput. 6.
num. 105. & Eminentiss. Cardin. de Lauræa in 4.
tom. 3. de Extrem. Unct. disput. 11. num. 151.

Sed contra prædictam conclusionem tria obstat
videntur. *Primum* est, quod pueri, & infantes
si de facto confirmantur, vel ordinibus iniunguntur,
validè recipiunt tum Sacramentum Confirmationis,
tum Sacramentum Ordinis. Mastrius d. disput. 6.
n. 107. Emin. Card. de Lauræa d. tom. 3. disput. 9.
num. 15. & 16. Ergo validè recipere possunt
etiam Sacramentum Extremæ Unctionis. *Secundum*
est; quamvis parvuli non sint capaces deletionis
peccatorum, tamen capaces sunt gratiæ, & aug-
menti ejus provenientis ex Extremæ Unctionis Sa-
cramento. Ergo validè possunt illud recipere.
Tertium Deipara nullum unquam commisit pecca-
tum, neque originale, neque actuale, & tamen
in fine vitæ linitam fuisse Extremæ Unctionis Sa-
cramento testantur Albertus Magnus, quem citat,
& sequitur S. Antoninus 3. p. tit. 14. cap. 2. §. 3.
Bernardinus de Busto, Canilius, Sylvester, & alii,
quos allegant, & quibus adherent Suarez in 3. part.
tom. 2. disput. 18. sect. 3. Cornelius à Lapide Com-
ment. in Epist. D. Jacobi cap. 5. Vers. 2. & Barradas
in Evangel. tom. 1. lib. 10. cap. 6.

His tamen minime obstantibus inconcussa re-
manet antedicta conditio de necessitate usus ratio-
nis, seu adultæ ætatis in subiecto recepturo Extre-
mæ Unctionis: & ad primum argumentum
contrarium respondetur negando paritatem inter
hoc Sacramentum, & illa Confirmationis, &
Ordinis: siquidem Confirmatio, & Ordo im-
primis characterem; atque idè nullum est inconve-
niens, quod pueri, & infantes possint hæc Sa-
cramenta validè suscipere; simulque eorum gra-
tiam sacramentalem. Illa enim tribuit jus ad ha-
benda quadam auxilia pro ritè exercendis eorum
actibus tempore opportuno: & quamvis pro illo
statu infantes, puerivè non sint capaces exercendi
hujusmodi actus, possunt tamen eis validè prædi-
cta Sacramenta conferri, quia per se sunt in via
pervenienti ad ætatem adultam, in qua poterunt
actus illos exercere, ratione utriusque characteris
in eis indelebiliter impressi. At verò Sacramentum
Extremæ Unctionis non imprimi characterem,
ratione cujus sit irreiterabile, & conferat jus ad
auxilia quadam habenda pro certis actibus futuro
tempore exercendis; quorum in præsentia ipsi in-
fantes non sunt capaces. Præterquàm quod Extre-
ma Unctio datur infirmis præcipuè in remedium
eorum peccatorum, quæ jam ab eis commissa
sunt; sed iidem infantes hoc remedio non egent,
cum nulla commiserint peccata; unde in illis ne-
que posset verificari forma Sacramenti hujus, sci-
licet *Indulgeat tibi Dominus quidquid deliquisti*. Ita
Mastrius d. disp. 6. num. 107.

Secundum argumentum contrarium difficilius
est, quàm appareat, ut ait Emin. Cardin. de Lauræa
d. disp. 11. de Extr. Unct. num. 153. quia negari
non potest, effectum communem Sacramentorum
esse gratiam; idè què parum refert, quod parvu-
li non habeant venialia delenda, dummodo reci-
pientes Extremam Unctionem recipiant gratiam.
Angetur difficultas, quia idem dicendum esset de

Baptismo respectu ejus, cui per vehementem con-
tritionem, & baptismum in voto fuisset deletum
originale, & tamen si huic conferatur, est verum
Sacramentum, & suum producit effectum. Imò
addere possumus, quod idem absurdum sæpè se-
queretur in ipsamet Unctione Extrema, cum mi-
nistratur homini pio, & innocenti, confesso, ac
contrito, carenti etiam venialibus; vel quia sub-
misit ea clavibus, vel quia aliis mediis pœnitent-
iæ ea expiavit; siquidem in hoc pio homine non
essent venialia per Extremam Unctionem delenda,
& tamen ei ministrata esset verum Sacramentum.

Oportet igitur pro resolutione argumenti recur-
rere ad institutionem Sacramentorum; & advertere,
quod Sacramenta sunt quidem instituta ad cau-
sandam gratiam, non quomodocunque, sed gra-
tiam necessariam ad aliquem peculiarem effectum
proprium illius Sacramenti. Verbi gratia: Ba-
ptismus datus est ad causandam gratiam, qua dele-
tur originale, & reliqua actualia. Pœnitentia
ad causandam gratiam, qua delentur sola actualia.
Confirmatio ad causandam gratiam, cum qua da-
tur robor, seu jus ad illud pro opportuno
tempore ad fidem profitendam, & ita de reliquis;
adeo ut etià gratia causata ab omnibus Sacramentis
sit ejusdem speciei, tamen ipsa non operetur in
omnibus Sacramentis eodemmet effectus, sed il-
los distinctos, qui sunt proprii uniuscujusque Sacra-
menti. Hoc ergo stante respondetur ad argumen-
tum contrarium dicendo, quod Extrema Unctio in-
stituta est ad causandam gratiam secundum se dele-
tivam venialium ab nomine capaci; ad confortan-
dum illum contra tentationes, & ad alleviandam
animam, ut constat ex Verbis Divi Jacobi Apo-
stoli, & Concilii Tridentini d. sess. 14. in *Præm.*
Extr. Unct. Cum itaque infantes, & pueri non
sint capaces Venialium, neque tentationum, neque
conflictus cum dæmone in articulo mortis, per con-
sequens neque capaces sunt recipiendi gratiam Sa-
cramenti Extremæ Unctionis; nam hoc Sacramen-
tum tribuit illam gratiam tantum, quæ operatur
prædictos effectus deletivos venialium, confortati-
vos contra insidias dæmonum, & alleviativos in-
firmi quo ad terrores conscientie, ab iisdem dæ-
monibus excitatos, & per consequens Sacramen-
tum Extremæ Unctionis non est institutum pro
parvulis, aut infantibus usum rationis non habenti-
bus; quibus si daretur, esset omnino frustrato-
rium. Neque stringit exemplum de Baptismo, si
adultus illum recipiens jam delevisset originale, &
actualia per sufficientem dolorem cum baptismo
in voto; quia per accidens est, quod non reperian-
tur peccata delenda, & interim imprimi chara-
cterem in anima, qui est alius effectus proprius bap-
tismi. Pari modo Extrema Unctio data homini pio,
et sancto, si non repetit peccata delenda in ipso, ipsum
tamen munit adversus tentationes diaboli, & alle-
viat ejus animam in conflictu illo cum morte, & sic
non est frustratoria, & causat effectus proprios gra-
tiæ, quæ ei datur in ipsa Extrema Unctione. Ita Emin.
Card. de Lauræa d. disp. 11. n. 154. & 155. & Ma-
strius d. disp. 6. n. 106.

Ad Tertium argumentum respondetur, non de-
esse alios DD. præter citatos in illo, qui opinantur,
Sanctissimam Virginem MARIAM Matrem Dei non fuisse linitam Oleo Sancto in Extremo
Vitæ, & non suscepisse hoc Sacramentum Extremæ
Unctionis. 1. Quia cum sit institutum ad delendas
reliquias peccatorum, Deipara eo non indigebat,
quia

quia nunquam peccaverat. 2. Quia in ipsa non poterat verificari forma hujus Sacramenti, & fuisset indecentia dicere, *Indulgeat tibi Dominus quidquid per Visum, aliosve sensus deliquisti.* 3. Quia Deipara non timebat tentationes diaboli; qui imò contra eam stare non poterat, quæ erat *Terribilis, ut Castrorum acies ordinata.* Cantic. 16. 9. 4. Quia Mater Dei non eguit confortatione, aut alleviatione in morbo; siquidem obiit sine morbo, & expiravit ex amore, & desiderio fruendi Christo Filio suo. En ejus verba ad S. Brigittam in *Revelat. libr. 6. cap. 62.* Cum quadam die, lapsis aliquibus annis post Ascensionem Filii mei multum anxierer de desiderio perveniendi ad eundem Filium meum; vidi Angelum fulgentem, sicut antea videram, qui dixit mihi: Filius tuus, qui est Deus, & Dominus noster, misit me nunciare tibi, quòd tempus jam est, quo corporaliter venies ad eum: ad recipiendam coronam Tibi preparatam. Et paulò infra: Cumque quadam die animus meus suspensus esset in admiratione Divinae charitatis, tunc Anima mea in ipsa contemplatione repleta fuit tanta exultatione, quòd vix se capere poterat, & in ipsa consideratione Anima mea a corpore fuit soluta. Igitur Deiparam nec eguisse Sacramento Extremæ Unctionis, nec illud recepisse opinati sunt Paludan. in 4. dist. 23. q. 3. art. 2. Gabriel. in *Supplem. q. 1. dub. 3.* & Victoria in *Summa num. 222.* quibus addendi sunt ex modernis Sancius in *Selectis disp. 27. num. 20.* Vafquez tom. 2. in 3. part. *disp. 119. cap. 8.* Narbona de *Etate ad Annum 90. n. 3.* Collegium Salmanticens. de *Sacram. in gen. tract. 7. cap. 4. n. 5.* ubi alios Theologos citat, & Maffrius d. *disp. 6. num. 115.*

Nihilominus quidquid sit de his opinionibus; cum utraque probabilis censeatur à Thoma Tamburino d. *libr. 6. de Extr. Unct. cap. 2. §. 3.* Rationes pro affirmativa sunt, quòd licet Sanctissima Virgo Mater Dei non indiguerit hoc Sacramento pro remissione culparum, à quibus omninò fuit immunis, neque ad roborandam animam contra tentationes diaboli, aut alleviandam infirmitate, quam non habuit; nihilominus voluerit devotè ipsum suscipere mortis suæ die appropinquante tum ut præberet fidelibus exemplum humilitatis; tum ut frueretur meritis Christi Filii sui, à quo fuit institutum hoc Sacramentum, quo utique capax erat tanquam creatura humana, etsi Sanctissima, & expers cunctisque peccati; satis enim est ad capacitatem, ut ex humana conditione poverit peccare, tentari, & infirmitate urgeri; quamvis ex sublimi prærogativa suæ Dignitatis, & ex superabundantia Divinæ gratiæ, ac donorum Spiritus Sancti subiecta non fuerit hujusmodi miseriis animæ, vel corporis, ut latius disserunt DD. in tertio argumento allegati, & in specie Suarez d. *tom. 2. disp. 18. sect. 3.* Cornelius à Lapide d. *Comment. in Epist. D. Jacobi cap. 5. sub Vers. 2.* Et Emin. Cardin. de Laurea d. *disp. 11. de Extrem. Unct. num. 176.* ubi etiam reddit rationem, propter quam ipsamet Sanctissima Virgo receperit Baptismum, quo non egebat, cum esset concepta absque peccato originali, & semper servata innocens, ac libera ab omni culpa actuali. Nec facit amaritudinem forma Sacramenti Extremæ Unctionis; nam ajunt DD. prædicti, quòd verba *Quidquid deliquisti*, intelligenda veniunt sub conditione, scilicet: *Si deliquisti.* Igitur reassumendo materiam, firma consistit illa tertia conditio, quòd pueris non est ministranda

Extrema Unctio antequam pervenerint ad adultam ætatem, & assecuti sint Usu Rationis.

Sed dicit aliquis, in qua ætate Pueri censendi sunt habere usum rationis, & esse capaces Sacramenti Extremæ Unctionis? Huic quaesito respondens Narbona de *Etate Ann. 7. q. 8.* ait duas esse opiniones Theologorum: Una, quòd tunc censentur habiles ad recipiendam Extremam Unctionem, quando reputantur tales ad sumendam Sacrosanctam Eucharistiam, videlicet post duodecimum saltem annum. Ita Sotus in 4. *Sent. dist. 23. q. 2. art. 2. col. ult. vers. si quæras.* Vivaldus in *Candelabr. Aur. De Extr. Unct. cap. de Suscipiente n. 7.* Et alii plures, quos cumulat Narbona d. *quaest. 8. num. 2.* & Diana Coordinatus tom. 2. *tract. 4. res. 44.* quæ in Inordinato, seu Diana veteri existit in *part. 3. tract. 6. resol. 89.* Altera opinio est, attendendam illam ætatem, in qua pueri sunt capaces Sacramenti Pœnitentiæ, & incipiunt confiteri culpas suas etsi veniales; idest in sexto, vel septimo anno secundum majorem, vel minorem vivacitatem intellectus eorundem; ob illam manifestam rationem, quòd Sacramentum Extremæ Unctionis est consummativum Pœnitentiæ, & cui hæc ministratur, eò magis illud dari potest, ut sustinent Layman d. *lib. 6. tract. 7. cap. 4. n. 2.* Melchior Zambranus de *Casib. occur. temp. mort.* Et alii apud Dianam Coordinatum d. *tom. 2. tract. 4. resol. 44. & 45.* Idem docet Narbona de *Etate d. Anno VII. quaest. 8. num. 3.* alios DD. modernos cumulans; & Sancius in *Selectis d. disp. 27. num. 15.* Et hæc secunda opinio est amplectenda, quam etiam docet Gobat d. *tract. 8. num. 822.*

Duo autem sunt notatu digna, quæ supradicti DD. dicunt circa Extremam Unctionem pueris dandam. Unum est, quòd si Parochus sit dubius, an puer habeat usum rationis, & an sit capax, vel non hujus Sacramenti: debet illud ei ministrare sub conditione, *si capax es?* Ita Sancius d. *disp. 27. num. 17.* Diana Coordinatus d. *tom. 2. tract. 4. resol. 43. & resol. 45.* Et Emin. Cardin. de Lugo de *Eucharistia disp. 13. sect. 4. n. 41.* ubi idem esse servandum circa Sacrum Viaticum eidem puero exhibendum. Alterum est, quòd si uno, & eodem tempore Parochus vocetur ad dandum Oleum Sanctum tum adultæ agonizanti, qui confessus, & communicatus fuit; tum puero in agonia pariter constituto, qui neque confessionem, neque communionem fecit, tenetur Parochus prius ministrare Sacramentum Extremæ Unctionis huic puero annorum sex, vel septem, qui Sacramenta Pœnitentiæ, ac Eucharistiæ non potuit recipere; quam adulto prædicto; ea ratione quia iste puer, (qui ex defectu loquelæ supponitur non posse confiteri, neque Sacrum Viaticum recipere) censetur magis indigere auxilio Sacramenti Extremæ Unctionis tum ad delenda venialia, tum ad robur animæ in eo mortis articulo; quam ille adultus, qui alia Sacramenta recepit, & plus indigenti est prius succurrendum, S. Thom. 2. 2. q. 32. & 33. ut fufius disserit Sancius d. *disp. 27. num. 11. & 12.*

DECISIO LXXIX.

ARGUMENTUM.

Quia Extrema Unctio ministranda est tantummodò infirmis gravi morbo, non autem levi laborantibus, proponuntur, ac resolvuntur objecta de S. Heduvige, de